نگاه

همه فقط به منافع خود می‌اندیشند

ابراهیم قاسم‌پور
کارشناس فوتبال

هر کس برحسب منافع تیم خودش حرف می‌زند و بحث می‌کند؛ انتخاب یک محل مشخص برای انجام آزمایشات مشکلاتی را در پی داشت. هماهنگ کردن همه تیم‌ها کار خیلی سختی است. اگر جایی را اعلام می‌کردند که همه آنجا بروند، تیم‌هایی که در آن منطقه نبودند باید هزینه‌های زیادی متقبل می‌شدند. وضعیت باشگاه‌های ما هم طوری نیست که بتوانند این هزینه‌ها را پرداخت کنند. حالا هم که انتخاب نشده و هر کسی هر جا توانسته خودش آزمایش داده، بحث دیگری به وجود آمده و پراکندگی و تناقض زیادی در انجام تست‌ها ایجاد شده، چون آنقدر مشکل و گرفتاری داریم که تحت هر شرایطی انتقاد می‌کنیم و ایراد می‌گیرم، چراکه صداقت کم است، واقعیت‌ها گفته نمی‌شود و افراد برحسب منافع شخص یا مجموعه خود حرف می‌زنند و تصمیم می‌گیرند، نه براساس منافع جمع و این بدترین نوع مواجهه با این مسئله است، به خاطر همین همیشه با مشکل مواجه هستیم. متأسفانه یک تصمیم جمعی درست گرفته نمی‌شود که همه روی آن متفق‌القول عمل کنند. از آنجایی که صداقت بین ما کم شده، بعضی برحسب منافع‌شان می‌گویند کرونایی داریم و باید بازی‌ها کنسل شوند و بعضی هم می‌گویند اصلاً کرونایی نداریم. البته اگر تصمیم برگزاری یا حتی عدم برگزاری لیگ با خرد جمعی گرفته می‌شد کار بهتری صورت می‌گرفت، اما چون یک تصمیم سازمانی و ارگانی است همیشه در آن بحث وجود دارد. کمااینکه انتقادات زیادی به برگزاری بازی‌ها می‌شود. مطمئناً کسانی که خودشان انتقاد می‌کنند طرف مشورت نبودند یا در جلسات تصمیم‌گیری شرکت نداشتند. پزشکان و دیگر مسئولان تیم‌ها معتقدند، بهتر بود قبل از تهیه پروتکل با باشگاه‌ها همفکری می‌شد و مسئولان پس از آن به جمع‌بندی می‌رسیدند. اگر این کار صورت می‌گرفت و در خصوص برگزاری یا عدم برگزاری بازی‌ها یک تصمیم جمعی اتخاذ می‌شد، امروز با این حجم از انتقادها روبه‌رو نبودیم.

حاشیه

دنیا حیدری

قانون نادرستی که مردم تاوان آن را می‌دهند

«آپشن»، ترفندی برای دست‌درازی بیشتر به جیب ملت

بدعت‌گذاری در فوتبال ایران دیگر به یک امر عادی تبدیل شده است، اما بدون شک یکی از بدترین بدعت‌هایی که طی سال‌های اخیر پایه‌گذاری شده، پدیده «آپشن» بوده که زمینه را برای دلالی و فساد هرچه بیشتر و انباشته کردن بدهی‌های باشگاه‌ها و دست‌درازی به جیب مردم آسان‌تر کرده است. مسئله‌ای که هر روز پررنگ‌تر از قبل می‌شود، اما هیچ برخوردی با آن صورت نمی‌گیرد.

اوایل دهه ۹۰ بود که آقایان مسئول بی‌هیچ بررسی و بدون فراهم کردن شرایط، تصمیم به گذاشتن سقف برای قرارداد بازیکنان گرفتند. سقفی که برای بازیکنان ملی‌پوش نهایتاً ۴۵۰ میلیون تومان بود و برای سایرین ۳۵۰ میلیون تومان. تصمیمی کارشناسی نشده که نه فقط نتوانست از بدهی‌های انباشته شده بر دوش باشگاه‌ها کم کند، بلکه کار را به جایی رساند که آقایان از کرده خود پشیمان شدند و این قانون را ملغی کردند. هرچند که بدعت‌های بدی که این قانون از خود به جا گذاشته بود هرگز فراموش نشد و به معضلی به مراتب بزرگ‌تر برای فوتبال ایران تبدیل شد و نتیجه‌ای جز دست‌درازی هرچه بیشتر به جیب مردم را در پی نداشت!

■■■

قانون سقف قرارداد اگرچه باعث شد رقم قرارداد برخی بازیکنان درجه چندم بی‌هیچ حساب و کتابی بالا برود، اما عدم رضایت برخی بازیکنان که تا پیش از این خیلی بیشتر از این حرف‌ها می‌گرفتند را نیز به دنبال داشت و مدیران بی‌کفایت فوتبال ایران برای چاره‌گشایی دست به اقدامات تأسف‌باری زدند که نتیجه شوم آن هنوز هم در فوتبال ایران دیده می‌شود. آقایانی که از جیب خود هزینه نمی‌کردند و دست‌درازی به بیت‌المال آنها را حاتم‌طایی کرده بود با اضافه کردن آپشن‌هایی چون آقای گلی، پاس گل، تعداد کلین‌شیت، حضور در ۵۰ درصد بازی‌ها، رضایت مربی و قهرمانی رقم قراردادها را چندین برابر کردند تا هم به اصطلاح خود سقف را رعایت کرده باشند و هم رضایت بازیکن را جلب کنند. بدعت مخربی که بعد از برداشته شدن سقف قرارداد هم به قوت خود باقی ماند و به معضلی جدی برای فوتبال ایران تبدیل شد.

■■■

چند ماهی از لیگ پانزدهم گذشته بود که سروصدای بازیکنان استقلال به‌رقم دریافت درصدی از قراردادشان بلند شد و آبی‌پوشان را با چالشی جدی مواجه کرد. مسئله بر سر آپشن‌های خاص قرارداد برخی بازیکنان بود که باعث دلخوری بقیه شده بود. پرداخت پاداش ۱۰۰ میلیونی برای آقای گلی، پرداخت مطالبات قبلی به علاوه قرارداد امسال، اضافه شدن ۵۰ میلیون تومان به قرارداد مالی در صورت حضور در ۵۰ درصد مسابقات فصل و اضافه شدن مبلغ ۵ تا ۱۰ میلیون تومان در صورت حضور در هر بازی از جمله آپشن‌هایی بود که برای برخی بازیکنان در نظر گرفته شده بود که علاوه بر جنجال تبعیض، انتقادهای زیادی را متوجه مسئولان وقت استقلال کرد که چرا باید با توجه به مشکلات عدیده مالی با این روش‌ها هزینه‌های خود را چند برابر کنند.

■■■

در روزهایی که برخی از تیم‌های لیگ به شدت پیگیر لغو مسابقات هستند و با مانور روی شیوع کرونا و اهمیت حفظ سلامت بازیکنان، مربیان و سایر ارکان تیم‌ها خواهان نیمه‌کاره ماندن لیگ نوزدهم هستند، پرسپولیسی‌ها سفت و سخت تمرینات خود را برای کسب چهارمین قهرمانی پی‌درپی دنبال می‌کنند. قهرمانی که با توجه به فاصله ۱۰ امتیازی این تیم با تیم دوم جدول کسب آن دور از انتظار نیست، اما در روزهایی که باشگاه پرسپولیس با انبوهی از بدهی‌های ریز و درشت و شکایت‌های جدی خارجی‌هایی چون برانکو و کالدرون مواجه است، این قهرمانی هزینه‌ای ۲۰ میلیاردی روی دست سرخپوشان می‌گذارد که این رقم تنها مربوط به ماجرای آپشن‌های قرارداد بازیکنان است!

■■■

صدالبته در نظر گرفتن پاداش می‌تواند باعث افزایش انگیزه و روحیه بازیکنان شود، اما سؤال مهم در خصوص در نظر گرفتن آپشن‌های قید شده در قرارداد بازیکنان این است که مگر وظیفه یک مهاجم چیزی جز گل زدن است که بابت هر گل زده او پاداش در نظر می‌گیرند یا یک گلر جز حفاظت از دروازه چه وظیفه دیگری دارد که بابت هر کلین‌شیت برایش پاداش قید می‌شود، آن هم در شرایطی که با توجه به اوضاع نابسامان مالی باشگاه‌های ایرانی تیم‌ها همواره در پرداخت رقم اصلی قراردادها نیز ناتوانند. با وجود این با گنجاندن آپشن‌های عجیب و غریب در قراردادها نه فقط مطالبات بازیکنان از باشگاه را چند برابر می‌کنند، بلکه بدهی‌ها نیز سنگین‌تر از قبل می‌شود. بی‌آنکه هیچ نظارتی بر این بی‌کفایتی‌ها وجود داشته باشد و یک نفر از نهادهای نظارتی برایش این سؤال مطرح شود که چرا با توجه به اوضاع نامناسب مالی، یک مهاجم باید برای گل زده که جز انجام وظیفه چیزی دیگری نبوده، مثلاً ۲۰ میلیون تومان بگیرد؟

گفت‌وگوی «جوان» با اسلام جاهدی، ملی‌پوش پاراقایقرانی پس از اهدای مدال طلای آسیا به خانواده پرستار شهید باهو

شرمنده شهدای مدافع سلامت هستیم

گزارش
شیوا نوروزی

جامعه ورزش در روزهای تعطیلی مسابقات ورزشی ادای دین به کادر درمان را فراموش نکرده است. شیوع کرونا بار سنگینی را روی دوش پرستاران و پزشکان کشورمان گذاشت تا جایی که چند ماهی می‌شود که برای سلامتی هموطنان خود شبانه‌روز تلاش می‌کنند.

آرزو باهو، پرستار نمونه بندرعباسی پس از ۱۷ سال خدمت در بیمارستان شریعتی این شهر به دلیل ابتلا به ویروس کرونا درگذشت تا اولین شهید مدافع سلامت استان هرمزگان لقب گیرد. این بانوی شهید در این مدت مانند سایر پرستاران کشور در خدمت بیماران کرونایی بود و در نهایت نیز در این راه جانش را فدا کرد. اسلام جاهدی، عضو تیم ملی پاراقایقرانی و ورزشکار هرمزگانی در اقدامی تحسین‌برانگیز مدال طلای آسیای خود را به خانواده شهید باهو تقدیم کرد.

■ امانتدار بودم

ملی‌پوش قایقرانی معلولان در گفت‌وگو با «جوان» هدفش از این اقدام را تقدیر از مدافعان سلامت عنوان کرد: «چند شب پیش این خبر را شنیدم. از آنجا که عازم تهران و حضور در تمرینات تیم ملی بودم تا نیمه‌های شب بیدار ماندم و وقتی این خبر منتشر شد بسیار تحت تأثیر قرار گرفتم. خیلی فکر کردم تا در زمینه تقدیر و تشکر از جامعه پزشکی و کادر درمانی کاری انجام دهم. دلم می‌خواست به عنوان یکی از اعضای جامعه ورزشی به نوعی از پرستاران و شهدای درمان تشکر کنم. به همین خاطر تصمیم گرفتم مدال طلای آسیایی خودم را که در سال ۲۰۱۸ در کشور ازبکستان به دست آوردم به این بانوی شهیده اهدا کنم. قطعاً جایگاه این شهید مدافع سلامت بسیار بالاتر از این حرف‌هاست و مدال طلا متعلق به او بود. من فقط چند وقتی امانتدارش بودم.»

■ نمی‌خواستم رسانه‌ای شود

اسلام جاهدی با تأکید بر اینکه خانواده شهدا تنها نیستند، اظهار داشت: «در ابتدا اصلاً دلم نمی‌خواست این برنامه رسانه‌ای شود، اما در نهایت اتفاقاتی رخ داد تا خبر دیدار من با خانواده شهید باهو منتشر شود. بسیاری از مسئولان استان از حضور در این جمع استقبال کردند و با اینکه مشغله زیادی داشتند، اما همگی در مراسم حضور یافتند. مراسمی در خور شأن این بانوی شهید برگزار شد و در حقیقت اهدای مدال طلای آسیا به خانواده آرزو باهو بهانه‌ای برای ادای احترام به شهدای مدافع سلامت بود. خانواده این شهید پرستار و سایر شهدا تنها نیستند و بدانند که اسلام جاهدی و سایر ورزشکاران در کنار این عزیزان هستند. به عقیده من عالی‌ترین مقام استان الان در اختیار آرزو باهو و خانواده این شهید گرانقدر است.»

■ شرمنده آنها هستیم

جاهدی جانفشانی‌های کادر درمان در راه مقابله با کرونا را غیرقابل جبران خواند: «کادر درمان با به خطر انداختن جان خود ماه‌هاست که برای سلامتی مردم ایران شبانه‌روز تلاش می‌کند. ورزشکاران هم در حوزه ورزش برای رسیدن به قله‌های افتخار سختی‌های زیادی را در گرما و سرما تحمل می‌کنند؛ دوری از خانواده و بسیاری از این دشواری‌ها را برای رسیدن به یک مدال پشت سر می‌گذارند. بهترین لحظات زندگی یک ورزشکار رفتن روی سکوی قهرمانی و گرفتن مدال است، ولی همه می‌دانیم که پزشکان و پرستاران چطور جان‌شان را در حوزه سلامت به خطر می‌اندازند. ما شرمنده این عزیزان هستیم. اهدای مدال کمترین کار در قبال جانفشانی این بانوی شهید و سایر شهدای سلامت بود.»

■ کرونا با کسی شوخی ندارد

قهرمان پاراقایقرانی آسیا به نقش ورزشکاران در آگاهی دادن به جامعه اشاره کرد: «استان هرمزگان تا هفته گذشته شرایط نرمالی را از نظر شیوع کرونا داشت، اما متأسفانه این هفته وضعیت تغییر کرده و آمار مبتلایان افزایش یافته تا جایی که تعداد مبتلایان در شهرستان میناب به قدری زیاد بوده که ظرفیت بیمارستان‌های این شهر تکمیل شده است. شرایط خوبی حاکم نیست و از همه مردم هرمزگان و هموطنانم در سراسر کشور خواهش می‌کنم پروتکل‌های بهداشتی را بیش از پیش رعایت کنند. این خود ما هستیم که باعث از دست دادن عزیزانمان می‌شویم. مقصر خودمان هستیم که مقررات بهداشتی و فاصله‌گذاری اجتماعی را رعایت نمی‌کنیم. ماحصل این بی‌توجهی‌ها از دست دادن عزیزانمان است. امیدوارم همه مردم با تمام وجود مسائل بهداشتی را رعایت کنند. ویروس کرونا با کسی شوخی ندارد و برای همه دنیا هم ناشناخته است. امیدوارم با همبستگی و توجه به پروتکل‌ها این بیماری را شکست دهیم و مردم جهان به زندگی عادی بازگردند، به ویژه ورزشکاران که روزهای سختی را پشت سر گذاشته‌اند و منتظر شروع تمرینات‌شان هستند. ورزشکاران در جامعه شناخته شده‌تر هستند، به همین خاطر این وظیفه ماست که با این حرکت‌های نمادین مردم را نسبت به اهمیت مسئله کرونا آگاه کنیم. با رعایت و توجه به موارد بهداشتی امیدواریم خانواده‌ها داغدار عزیزان‌شان نشوند.»

اسلام جاهدی هم مثل ورزشکاران دیگر عزمش را برای افتخارآفرینی‌های بعدی جزم کرده و امیدوار است با بازگشت به شرایط عادی افتخار دیگری برای کشور کسب کند: «از سال ۹۰ عضو تیم ملی بودم. در حال حاضر تهران هستم و تمرینات بدنسازی را پشت سر می‌گذارم. قرار بر این است که با رعایت پروتکل‌های بهداشتی تمرینات انفرادی را شروع کنیم تا ان‌شاءالله هفته آینده نیز اردوها آغاز شوند. برای مسابقات کسب سهمیه پارالمپیک توکیو تلاش می‌کنم. یک مرحله از این مسابقات سال گذشته در مجارستان برگزار شد و توانستم نیمی از راه را با موفقیت طی کنم. اگر نتیجه‌ای را که در مجارستان گرفتم تکرار کنم، می‌توانم به سهمیه پارالمپیک برسم. عزممان را جزم کرده‌ایم. قول می‌دهم با کسب یک مدال خوشرنگ سهمیه بازی‌های پارالمپیک را به دست آورم.»

ترکیب ایرانی-خارجی روی نیمکت تیم ملی والیبال

والیبال

در حالی که نزدیک به ۴۰ روز از پایان همکاری فدراسیون والیبال با ایگور کولاکوویچ می‌گذرد، همچنان تکلیف سرمربی جدید تیم ملی مشخص نیست. محمدرضا داورزنی، رئیس فدراسیون والیبال که در هفته‌های اخیر بارها جلسات کارشناسی را با حضور مربیان، پیشکسوتان و کارشناسان برگزار کرده است، درباره آخرین وضعیت انتخاب سرمربی تیم ملی گفت: «ظرف یکی، دو هفته آینده درباره نوع ترکیب کادر فنی تیم ملی تصمیم‌گیری خواهیم کرد. احتمالاً کادر ما ترکیبی از مربی ایرانی و مشاور خارجی خواهد بود.» داورزنی در خصوص استفاده از مربی خارجی در حد ارائه مشاوره عنوان کرد: «اینطور نیست. تقریباً ما پنجم یا ششم فروردین سال ۱۴۰۰ کار خود را در تیم ملی آغاز می‌کنیم. لژیونرها نیز اواخر اردیبهشت‌ماه به تیم ملی اضافه می‌شوند. اینکه چه مربی می‌تواند به تیم ملی کمک کند و از بازیکنان شناخت داشته باشد، تأثیر بسزایی در تصمیم ما دارد، چراکه به خاطر حضور در لیگ ملت‌ها، زمانی که تیم کامل در اختیار سرمربی جدید خواهد بود، بسیار محدود است.»

مسئولان هیچ قدمی برای من برنداشته‌اند

چهره

محمدفتوحی، ملی‌پوش شمشیربازی کشورمان این روزها مثل بقیه ورزشکاران در خانه تمرین می‌کند و منتظر شنیدن خبر شروع تمرینات گروهی است. او می‌گوید: «طبق برنامه‌ای که کادر فنی تیم ملی به ما داده تمریناتمان را پیگیری می‌کنیم. من به همراه سایر ملی‌پوشان منتظریم به ما ابلاغ کنند از چه زمانی می‌توانیم در اردوهای تیم ملی حضور یابیم.» اما حرف اصلی ملی‌پوش شمشیربازی کشورمان درست مثل تمام قهرمانان و مدال‌آوران انتقاد از عدم توجه مسئولان به ورزشکاران است: «من نخستین ورزشکار استان یزد هستم که موفق به کسب سهمیه المپیک شدم، اما این احساس را دارم که این مسئله برای مسئولان شهرم اهمیت چندانی ندارد. تمام دغدغه‌ام تا سال گذشته این بود که بتوانم سهمیه المپیک را بگیرم. خوشبختانه به لطف خدا و همچنین کمک هم‌تیمی‌هایم توانستیم این امر را میسر کنیم. در شرایطی که مسئولان یزد می‌توانند به من کمک کنند تا بدون مشکل به موفقیتم در این عرصه ادامه دهم، اما هیچ قدمی از طرف آنها برایم برداشته نشده است. تمام حمایت‌ها نباید مالی باشد. اینطور هم نباشد زمانی که مدال المپیک گرفتم، تازه مسئولان شهرم به یاد من بیفتند.»

هیچ تصمیمی برای المپیک توکیو گرفته نشده

موتو: باید کار ۶ سال را در یک سال انجام دهیم

بازتاب
فریدون حسن

توشیرو موتو، رئیس توکیو ۲۰۲۰ عنوان کرد، اکتبر زمان آن نیست که برگزارکنندگان المپیک تصمیم نهایی را در این باره که آیا این بازی‌ها می‌تواند در سال ۲۰۲۱ برگزار شود یا خیر اتخاذ کنند.

این اظهارنظر موتو در حالی است که جان کواتز، رئیس کمیسیون هماهنگی بین‌المللی المپیک، هفته گذشته به یک روزنامه استرالیایی گفته بود: «اکتبر یک دوره حساس است برای ارزیابی اینکه آیا المپیک می‌تواند برگزار شود.» اما موتو در یک کنفرانس مطبوعاتی آنلاین به خبرنگاران گفت که کواتز چنین صحبتی را تکذیب کرده است. در همین رابطه موتو گفت: «ما از کواتز مستقیماً در مورد این سؤال پرسیدیم، وی به ما گفت که او هرگز چنین صحبتی نکرده است. او هرگز چیزی مثل احتمال تصمیم‌گیری در مورد بازی‌ها در ماه اکتبر را بیان نکرده است. او هرگز نگفته که اکتبر زمان آغاز بحث مفصل درباره المپیک خواهد بود. آنچه او اشاره کرد، این است که ما به ارزیابی و بررسی اوضاع در پاییز ادامه خواهیم داد. در آن زمان خیلی مسائل روشن خواهد شد، از جمله هزینه و بسیاری موارد دیگر که اکنون در مورد آنها صحبت می‌کنیم. بیش از دو ماه از به تعویق افتادن بازی‌های المپیک توکیو ۲۰۲۰ می‌گذرد و هیچ تصمیمی در مورد بازی‌ها گرفته نشده است.» موتو ادامه داد: «این اولین بار در تاریخ است که بازی‌های المپیک به تعویق افتاده است. بیش از شش سال طول کشید تا چیزهای زیادی را برای آماده‌سازی بازی‌ها در تابستان جمع و جور کنیم. اما اکنون ما مجبوریم این کار را دوباره در مدت زمان بیش از یک سال انجام دهیم. تا پایان امسال جزئیات بیشتری درباره بازی‌های المپیک اطلاع‌رسانی خواهد شد.»

آگهی مناقصه «یک مرحله ای»

شهرداری آبادان

۹۹/۴ / نوبت دوم

۱. دستگاه مناقصه گذار: شهرداری آبادان
۲. موضوع مناقصه: جمع‌آوری و حمل پسماند منطقه دو و ناحیه ویژه (انجام امور خدماتی) شهرداری
۳. برآورد اولیه: نود و هفت میلیارد و یکصد و هفتاد و شش میلیون ریال (۹۷/۱۷۶/۰۰۰/۰۰۰ ریال) از محل اعتبارات جاری و در آمدهای عمومی منطقه دو این شهرداری و تا ۲۵٪ قابل کاهش و یا افزایش می‌باشد.
۴. مدت اجرا: دوازده ماه / یکسال خورشیدی
۵. دستگاه نظارت: نظارت بر اجرای کار به عهده حوزه معاونت خدمات شهری منطقه دو و با هماهنگی معاونت خدمات شهری این شهرداری می‌باشد.
۶. میزان و نوع تضمین نامه فرآیند ارجاع کار: مبلغ چهار میلیارد و هشتصد و پنجاه و هشت میلیون و هشتصد هزار ریال (۴/۸۵۸/۸۰۰/۰۰۰ ریال) به یکی از دو طریق ذیل: الف - بصورت ضمانت نامه معتبر بانکی از یکی از بانک‌های مجاز کشور برای مدت نود روز از تاریخ صدور ب- بصورت واریز وجه نقد به حساب جاری سیبا ۰۱۰۹۰۲۳۳۵۶۰۰۳ این شهرداری به شماره بانک ملی.
۷. شرکت‌های توانمند و دارای گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی از وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی به منظور کسب اطلاعات بیشتر و دریافت اسناد و مناقصه می‌توانند همه روزه به استثناء ایام تعطیل بمدت حداکثر ده روز از انتشار این آگهی به امور قراردادهای این شهرداری مراجعه نمایند.
۸. شهرداری در رد یا قبول پیشنهادات مختار می‌باشد.
۹. سایر شرایط مناقصه در اسناد مناقصه درج گردیده است.

ردیف	موضوع کار	شرح کار	واحد کار	حجم کار متوسط روزانه	برآورده یک ماه (ریال)	برآورده یکسال (ریال)
۱	جمع آوری و حمل پسماند (خانگی)	مکانیزه و سنتی	کیلوگرم	۸۰/۰۰۰	۳/۰۸۲/۰۰۰/۰۰۰	۳۶/۹۸۴/۰۰۰/۰۰۰
۲	رفت و روب معابر	مکانیزه و سنتی	متر مربع با عرض یک متر	۴۰۰۰۰۰	۲/۱۸۶/۸۰۰/۰۰۰	۲۶/۲۴۱/۶۰۰/۰۰۰
۳	لایروبی مجاری رو باز	-	متر	۳۵۰	۷۴۶/۴۰۰/۰۰۰	۸/۹۵۶/۸۰۰/۰۰۰
۴	لایروبی مجاری سرپوشیده	-	متر	۱۲۰	۴۴۸/۲۰۰/۰۰۰	۵/۳۷۸/۴۰۰/۰۰۰
۵	نخاله برداری	مکانیزه	مترمکعب	۸۰	۴۸۰/۰۰۰/۰۰۰	۵/۷۶۰/۰۰۰/۰۰۰
۶	چنگالی و نگهداری کانال روباز	-	متر طول	۵۰۰۰۰	۲۹۸/۲۰۰/۰۰۰	۳/۵۷۸/۴۰۰/۰۰۰
۷	جمع آوری ضایعات هرس شده	حمل به خارج شهر	سرویس	۶	۴۳۸/۲۰۰/۰۰۰	۵/۲۵۸/۴۰۰/۰۰۰
۸	نیزارزنی	-	متر	۶۰۰	۲۹۸/۲۰۰/۰۰۰	۳/۵۷۸/۴۰۰/۰۰۰
۹	شستشوی جداول و المان	-	متر	۴۰۰۰۰	۱۲۰/۰۰۰/۰۰۰	۱/۴۴۰/۰۰۰/۰۰۰
جمع کل به حروف: نود و هفت میلیارد و یکصد و هفتاد و شش میلیون ریال					به عدد:	۹۷/۱۷۶/۰۰۰/۰۰۰

روابط عمومی و اموربین الملل شهرداری آبادان
www.abadan.ir
م الف: ۴۵
شناسه آگهی: ۸۶۲۱۷۶

شتاب

ثبت اولین جام پساکرونا به نام اتریش

اولین جام فوتبالی دوران پساکرونا را تیم سالزبورگ اتریش به نام خودش ثبت کرد. سالزبورگی‌ها جمعه شب موفق شدند با پیروزی مقتدرانه ۵ بر صفر بر حریف دسته دومی‌شان لوستناو فاتح جام حذفی اتریش شوند و جام را بالای سر ببرند. مراسم اهدای مدال و بالای سر بردن جام با رعایت فاصله اجتماعی برگزار شد که در نوع خود جالب بود. گروهی از هواداران دو تیم که نتوانسته بودند برای این بازی به استادیوم بروند با حضور در یک سینمای ماشین‌رو در حالی که سوار بر خودروهای خود بودند مسابقه را از پرده سینما تماشا کردند.

یادداشت

سعید احمدیان

وقاحت مدیران فوتبالی خروجی بی‌تفاوتی نهادهای قضایی

همه چیز را تکذیب می‌کنند، خبری از شفاف‌سازی نیست و تنها یکسری کلیات را در بیانیه‌های تکراری‌شان می‌گنجانند تا پاسخی به انتقاداتی که می‌شود، داده باشند. این حکایت فدراسیون فوتبال و مدیرانش است، مدیرانی که با توجه به اهمال نهادهای نظارتی و قضایی در برخورد با تخلفات و فسادشان، هر روز سینه‌شان مقابل منتقدان سپرتر می‌شود بدون آنکه پاسخگوی سوءمدیریت‌های‌شان باشند. فرقی ندارد مسئولان فعلی فدراسیون فوتبال باشند یا مدیران سابق و قبل‌تر، هر کدام از آنها با پرونده‌های درشتی از تخلفات همچنان بدون اینکه به پای میز محاکمه کشیده شوند، در حال نسخه پیچیدن برای فوتبال هستند، گویا این فدراسیون پرحاشیه به جزیره‌ای جدافتاده تبدیل شده است که فساد حاکم بر آن سبب نمی‌شود تا گوش نهادهای قضایی تیزتر و مدیران آن برای پاسخگویی احضار شوند.

چنین روندی سبب می‌شود فدراسیون فوتبال در یک دهه اخیر یکی از غیرپاسخگوترین فدراسیون‌های ورزشی باشد. فدراسیونی که نام مدیرانش در بخش‌های زیادی از پرونده فساد در فوتبال که در مجلس نهم تهیه شد، دیده می‌شود. با این حال اغماض و چشم‌پوشی از تخلفات و سوءمدیریت‌های کوچک حالا کار را به جایی رسانده که فساد در این مجموعه غیرپاسخگو هر روز گسترده‌تر و مدیرانی که شهره به تخلفات مختلف هستند هر روز جولان‌شان در فوتبال بیشتر می‌شود. یکی مانند رئیس سابق از دفترش در یکی از برج‌های گرانقیمت تهران برای مدیران وقت فدراسیون نامه‌ها را پاراف دستوری می‌کند، آن دیگری هم پس از سوءمدیریت‌های مختلف دوباره پایش به فدراسیون باز می‌شود تا برای درآمدزایی فوتبال نسخه اقتصادی بپیچد، اما به جای پاسخگویی از در توهین به رسانه‌ها درمی‌آید و به تمسخر خبرنگاران می‌پردازد.

ریشه چنین وقاحتی را باید در حیاط خلوت بودن فدراسیون فوتبال جست‌وجو کرد. مجموعه‌ای پر از سوءمدیریت و سوءاستفاده‌های مالی که با وجود عملکرد پرحرف و حدیث مدیرانش در ۱۲ سال گذشته، مدیران سابق و فعلی‌اش با توجه به بی‌تفاوتی نهادهای نظارتی و بازرسی نسبت به فسادی که در این مجموعه وجود دارد، علاوه بر فرار از پاسخگویی، ابایی ندارند که با توهین به رسانه‌ها به دلسوزانی که نگران وضعیت فوتبال به خاطر حضور چنین مدیرانی هستند، پوزخند هم بزنند و با تراوشات ذهن بیمارگونه‌شان خبرنگاری را که از آنها خواستار شفاف‌سازی است بیمار روحی خطاب کنند. جایی باید جلوی چنین برخوردهای وقیحانه‌ای از سوی مسئولان فدراسیون فوتبال با رسانه‌ها گرفته شود و راه رسیدن به چنین هدفی شفاف‌سازی و پاسخگو کردن مسئولان فوتبال است. بدون شک تا زمانی که مماشات نهادهای نظارتی با مدیران متهم به تخلفات مختلف ادامه داشته باشد، این مدیران مانند امروز نه تنها پاسخگو نخواهند بود، بلکه با توجه به حاشیه امنیتی که برای‌شان به وجود آمده، ترسی از رفتارهای توهین‌آمیز با کسانی که از آنها پاسخ می‌خواهند هم ندارند.

در این شرایط باید نهادهای نظارتی و قضایی به صورت جدی به عدم شفاف‌سازی در فوتبال ورود کنند تا فوتبال در یک اتاق شیشه‌ای قرار بگیرد و راه بر هرگونه فساد و تخلف در فدراسیون فوتبال بسته و مدیران فوتبال در صورت کج‌راهه رفتن به پای میز محاکمه کشیده شوند. بدون شک چنین رویکردی علاوه بر حذف مدیران نالایق و فاسد، سبب خواهد شد دیگر کمتر مدیری به خودش اجازه دهد که به جای پاسخگویی به رسانه‌ها، به تمسخر چشم بینای جامعه بپردازد، مانند برخورد دیروز رئیس کمیته اقتصادی فدراسیون فوتبال که به جای شفاف‌سازی، برخورد توهین‌آمیزی با خبرنگار رادیو داشت.